623/01

Den 25. juni 2001 blev i sag nr. 54.688:

xxxx xxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

Industriens
Pensionsforsikring A/S
H.C. Andersens Boulevard 47
1553 København V.

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har pensionsforsikring i Industriens Pensionsforsikring A/S, påstår selskabet tilpligtet at anerkende, at han har krav på invalideydelser.

Selskabet har redegjort for sagen således: "**Faktisk sagsfremstilling:** J.V.H. har været ansat ved Dansk Kraftemballage ... siden 18. september 1988 dels som værkfører og dels som kartonnagearbejder.J.V.H. har via sit ansættelsesforhold på Dansk Kraftemballage været medlem af Arbejdsmarkedspensionen i perioden 27. september 1993 til 1. november 1994. J.V.H. fratræder Dansk Kraftemballage den 2. september 1994, og han overgik til bidragsfri dækning den 1. oktober 1994. I brev af 24. oktober 1994 meddelte vi J.V.H., at hans konto var brugt op, og at hans medlemskab af Industriens Pension derfor ville ophøre. Vi oplyste, at medlemskabet og forsikringsdækningen kunne opretholdes ved, at han indbetalte bidrag for egen regning. Da han ikke reagerede på tilbudet om at blive selvbetaler, ophørte hans medlemskab af Industriens Pension den 1. november 1994. Kopi af brevet er vedlagt. J.V.H. er den 16. august 1993 ude for en arbejdsulykke, hvor han var beskæftiget ved en ilæggermaskine. Under indstilling af maskinen betjente han et håndsving, hvormed han kunne løfte ca. 450 kg. papmaterialer, som lå i maskinen. Håndsvinget faldt af, og J.V.H. faldt med håndsvinget i hånden ned mod en metalplade, som han ramte med højre hånd og underarm. J.V.H. blev umiddelbart herefter sygemeldt på grund af smerter i højre arm og skulder. I efteråret

1993 bliver J.V.H. undersøgt af praktiserende speciallæge, der tilråder EMG, som bliver gennemført den 9. december 1993. Den 9. februar 1994 anbefaler overlæge, specialist i neurokirurgi, J.H. hurtig blokadebehandling, men han konkluderer, at operativ behandling med dekompression af nerven ikke var aktuel. I erklæring af 6. december 1994 konkluderer speciallæge i ortopædisk kirurgi, K.K., at der er betydende mén i form af konstante smerter i højre albue og øget følsomhed af nervus ulnaris. K.K. finder, at der er nedsat følesans og sovende fornemmelse i dele af højre overekstremitet. Der er et betydende erhvervsevnetab, idet undersøgte har vanskeligt ved at anvende højre arm til manuelt arbejde. Der er planlagt yderligere elektrofysiologisk undersøgelse og yderligere kontrol hos neurokirurg, hvorfor K.K. anbefaler, at tilstanden revurderes af neurokirurgisk speciallæge, når der var gået mindst et år. Psykologisk konsulent A.F., B. Revalideringscenter, udtaler den 5. marts 1996, at da J.V.H.'s situation fysisk set endnu ikke er statisk, er det vanskeligt at tage en vurdering omkring fremtidsmuligheder arbejdsmæssigt. Lægekonsulent L.H., Revalideringscentret B., skriver i lægeerklæring af 7. marts 1996, at behandlingsmuligheder / symptomforbedringer ikke anses for helt udelukket. Dels kan en ny nervetransplantation komme på tale, dels kan nogen spontan bedring, trods den relativt lange tid der er gået, forventes. Den 12. februar 1997 konkluderer overlæge J.J., Neurokirurgisk Afdeling, Aalborg Sygehus, at det på det foreliggende grundlag ikke er muligt at afhjælpe patientens gener ved operativ behandling. Den 17. februar 1997 bliver J.V.H. opereret i højre albue på Silkeborg Centralsygehus, ortopædkirurgisk dagafsnit. Ved kontrol den 21. maj 1997 konkluderes, at operationen, som skulle forhindre albuestød, er lykkedes, selvom der stadig er snurrende fornemmelser i de tre ulnare fingre. I generel helbredsundersøgelse af 18. september 1997 konkluderer egen læge, A.R.A., at J.V.H. efter mislykket revalideringsforsøg med tiltagende kroniske smerter og trods operation i højre albue ikke har genvundet nogen form for anvendelig erhvervsevne. Efter der er tilkommet problemer med nakke og mistanke om discusprolaps er tilstanden yderligere forværret. Han finder det tvivlsomt, om J.V.H. nogensinde vil genvinde en anvendelig erhvervsevne selv med intensiv revalidering. Han skønner derfor, at J.V.H. kan indstilles til mellemste førtidspension. Overlæge, speciallæge i neurokirurgi, M.B., konkluderer i erklæring af 27. april 1998, at tilstanden nok i det væsentlige er stationær med paræstesier i begge hænder, nedsat kraft og førlig af højre overekstremitet. Det kan ikke udelukkes, at revalidering kan komme på tale, specielt når man tager skadelidtes interesse for undervisning i betragtning. Beskæftigelse som ar-

bejdsmand eller chauffør forekommer mindre realistiske. I erklæring af 30. juni 1998 anfører fysioterapeut U.L., at 10 ugers målrettet optræning ikke har ændret i tilstanden, og at erhvervsmuligheder ligger indenfor undervisning i EDB. I erklæring af 14. september 1998 konkluderer klinisk psykolog, P.B.J., at den betydelige smerteproblematik reducerer J.V.H.'s erhvervsevne, og at det kliniske billede og resultaterne fra det pauvre revalideringsforsøg og den generelle forværring af tilstanden må berettige til tilkendelse af mellemste førtidspension. I erklæring af 8. oktober 1998 konkluderer speciallæge i neurokirurgi, F.J., på baggrund af tidligere lægeakter samt egen undersøgelse, at J.V.H. er nærmest enarmet som følge af en svær partiel lammelse af nerven efter læsion af højre nervus ulnaris, at han har svære degenerative forandringer og slidgigtsforandringer i det meste af halshvirvelsøjlen, at han har svært dobbeltsidigt høretab og er i behandling for forhøjet blodtryk, hvilket samlet medfører, at J.V.H.s erhvervsevne er reduceret i ethvert erhverv med mere end 2/3. Om J.V.H.'s revalideringsforløb kan oplyses, at han har taget enkeltfag på 9. / 10. klasses niveau i 1994 og 1995 på VUC. Siden har han gennemført en arbejdsprøvning på Revalideringscenter B. i perioden 17. januar 1996 - 12. april 1996. Herefter underviste han i to år i EDB på "Fristedet" og M., men han må stoppe i juni 1998 af økonomiske årsager. Arbejdet er ulønnet, og kommunen har ikke penge til en beskyttet beskæftigelse. Revalideringen blev herefter opgivet, og kommunen indstillede ham til førtidspension. J.V.H. har ved afgørelse fra Det Sociale Nævn for Nordjyllands Amt af 23. marts 1999 fået tilkendt mellemste førtidspension efter lov om social pension § 14, stk. 2, nr. 1, idet erhvervsevnen skønnes varigt nedsat med 2/3. Den 8. september 2000 søgte J.V.H. om helbredsbetingede ydelser fra Industriens Pension. Vi har meddelt J.V.H. afslag på helbredsbetingede ydelser i brev af 11. oktober 2000, og denne afgørelse fastholdes. **Til støtte for vores afgørelse gøres gældende:**

- at det ifølge vores almindelige forsikringsbetingelser § 7, stk. 1 og § 8 stk. 1 er en betingelse for at få ret til helbredsbetingede ydelser, at den forsikredes erhvervsevne er varigt nedsat med halvdelen eller mere efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af helbredsmæssige forhold,

- at J.V.H. har været aktivt medlem i Arbejdsmarkedspensionen i en periode fra 27. september 1993 til 31. oktober 1994, og at der i denne periode ikke er dokumentation for, at erhvervsevnen er varigt nedsat med mindst halvdelen i ethvert erhverv,

- at der ved vurderingen er lagt vægt på, at der først foreligger lægelig dokumentation for et varigt erhvervsevnetab på mindst halvdelen i september - oktober 1998. Vi har fastsat dette skadestidspunkt på baggrund af to af hinanden uafhængige speciallæ-

geerklæringer fra 14. september 1998 og 8. oktober 1998, der begge indeholder en sammenfattende vurdering af J.V.H.'s samlede symptomer, og det er beskrevet, at der ikke længere er fremgang.

Vi bemærker, at hvis skadestidspunktet blev fastsat til 16. august 1993 svarende til tidspunktet for arbejdsulykken, hvilket anføres af advokat B.P., ville dette også medføre afslag på helbredsbetingede ydelser, fordi J.V.H.'s erhvervsevne i det tilfælde ville være nedsat før "forsikringens ikrafttræden", jf. vores almindelige forsikringsbetingelser § 7, stk. 1 og § 8, stk. 1, da J.V.H. først blev optaget i Arbejdsmarkedspensionen i Industriens Pension den 27. september 1993, altså 1½ måned efter arbejdsulykken."

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse og forlanger ved sin advokat udbetaling af invalideydelser.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser: "**§ 7. Invalidepension og bidragsfritagelse** Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidepension og/eller bidragsfritagelse indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne. ... **§ 8. Invalidesum** Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med ½ eller mere af den fulde erhvervsevne."

Nævnet udtaler:
Efter de foreliggende lægelige oplysninger lægger nævnet til grund, at den forsikredes erhvervsevne blev varigt nedsat med halvdelen eller mere fra ulykkens indtræden i august 1993.

Dermed var erhvervsevne varigt nedsat før forsikringens ikrafttræden - den 27/9 1993 - og den forsikrede er allerede derfor ikke berettiget til invalideydelse, jf. forsikringsbetingelsernes §§ 7 og 8.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard